

خطِ دوّمِ پوئسِ بَلَدِه ايمانداري قُرنتس

پيشگفتار

خطِ دوّمِ پوئسِ بَلَدِه جماعتِ ايماندارِ قُرنتسِ زمانى نوښته شد که رابطه پوئسِ قد ايماندارى امزو جاي کلو خراب شُد. رابطه پوئسِ و جماعتِ ايماندارِ قُرنتسِ بخاطرِ کساي خراب شُد که خود ره رسولِ موگفت و رسولِ بودونِ پوئسِ ره قبول نَموگد. اونا دَ ضدِ پوئسِ تبليغِ موگد و بخاطرِ ازوا بعضى ايماندارى امزو جماعتِ دَ خلافِ پوئسِ باله شُد. باوجودِ ازى پوئسِ قد صبر-و-خوصيله کلو بَلَدِه دشتون رابطه خوبترِ قد ازوا کوششِ مونه و تمامِ مسئله ره بَلَدِه ازوا روشو و برملا موگنه. دَ حينِ زمانِ دَ باره بخشيدونِ ديگرو، قوتِ يافتو دَ حينِ ضعيفى، اهميتِ بخششِ سخاوتمندانه و زندگى نو دَ وسيله عيسى مسيحِ تعليمِ غوجِ ميديه.

دَ شروعِ امزى خطِ، پوئسِ دَ باره رابطه خو قد جماعتِ ايماندارِ قُرنتسِ توره موگيه و بيانِ مونه که چرا جوابِ توهين-و-تحقيرِ مخالفاى خو ره سختِ ميديه. بعدِ ازو قد خوشى بيانِ مونه که توره هاى سختِ شى باعثِ توبه و آشتى شده. اوخته از جماعتِ ايماندارى امزو جاي خاهشِ مونه که تحفه ها بَلَدِه ايماندارى محتاجِ که دَ منطقه يهوديه آسته ريبى کنه. دَ فصلِ هاى آخرِ امزى خطِ پوئسِ از رسولِ بودون

خُو دَ برابرِ کسایِ دِفَاعِ مُونه که خود ره دَ مینکلِ جماعتِ ایماندارِ قُرُنْتُسِ رَسُولِ
مُوگُفَتِ و رَسُولِ بُوَدونِ پوُلُسِ ره قَبُولِ نَمُوکَدِ .

فهرستِ عنوانها

- دُعا و سلام (فصلِ ۱ آیه ۱)
خُدا مَنبِعِ تمامِ تَسَلیِ ها آستِه (۳:۱)
تَغییرِ دَ سَفَرِ پوُلُسِ (۱۲:۱)
بَخشیدونِ خطاکار (۵:۲)
خُصُوصیاتِ خِدْمَتگارانِ عَهْدِ نَوِ (۱۲:۲)
شِکوه-و-جِلالِ عَهْدِ نَوِ (۷:۳)
گنجِ دَ کُوزِه های گِلی (۱:۴)
خانِه آسمانی (۱:۵)
خِدْمَتِ بِلدِه آشتیِ دَدو (۱۱:۵)
بُتِ پَرستا و ایماندارا دَ یِگِ جایِ سَمِ نَمییه (۱۴:۶)
خوشیِ پوُلُسِ (۲:۷)
تَشویقِ بِلدِه کومکِ و سَخاوتِ مَندی (۱:۸)
وِظیفِه تِیْتُسِ (۱۶:۸)
جَمِ کَدونِ کومکِ بِلدِه ایماندارایِ اورُشَلیمِ (۱:۹)
پوُلُسِ از خِدْمَتایِ خُو دِفَاعِ مُونه (۱:۱۰)
پوُلُسِ و رَسولایِ دروغی (۱:۱۱)

پوئس د بَلِه رَنج های خُو اِفْتخار مُونه (۱۱:۱۶)

رویا و مُکاشفِه پوئس (۱:۱۲)

تَشوِیشِ پوئس د بارِه ایماندارای قُرْنَتْس (۱۱:۱۲)

سلام های آخِرِی (۱۱:۱۳)

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پولس که دَ خاست-و-اراده خُدا رَسولِ عیسیٰ مسیح آسته و از طرفِ برار مو تیموتائوس بلده جماعت ایماندارای خُدا که دَ شارِ قُرنتس آسته و بلده تمامِ مُقدَّسین که دَ سراسرِ اَخیا آسته: ۲ فیض و سلامتی از طرفِ آته مو خُدا و مولا عیسیٰ مسیح نصیب شُمو شنه.

خُدا مَنبع تمامِ تَسَلیٰ ها آسته

۳ حمد-و-ثنا دَ خُدا یعنی آته مولا ی مو عیسیٰ مسیح که آته رَحمت ها و خُدای تمامِ تَسَلیٰ ها آسته ۴ که دَ هر رنج-و-مُصیبت مو، دَز مو تَسَلیٰ میدیه تا مو پتنی دیگر و ره دَ هر رنج-و-مُصیبتی که بَشه تَسَلیٰ بدی، قد تَسَلیٰ که خودون مو از جانبِ خُدا یافته. ۵ چُون دَ اندازه که رنج های مسیح دَ و جُود مو پَریمو موشه، دَ امزُو اندازه تَسَلیٰ ام دَ وسیله مسیح پَریمو دَز مو دده موشه. ۶ اگه مو دَ رنج-و-مُصیبت آستی، ای بلده تَسَلیٰ و نجات از شُمو آسته؛ اگه مو تَسَلیٰ پیدا مونی، ای ام بلده تَسَلیٰ از شُمو آسته که شُمو دَ وختِ تَحَمَلِ رنج های که مو ام مینگری تجربه مونیید. ۷ اَمید مو بلده شُمو ثابت-و-اُستوار آسته، چُون مو میدنی امو رقم که شُمو دَ رنج های مو شریک آستید، امو رقم دَ تَسَلیٰ مو ام شریک موشید.

۸ آی برارو، مو نميخواهی که شُمو از رنج های که مو دَ ولایتِ آسیا کشیدی، بے خبر بشید. مو از حد کلو زیر فشار بُودی که از توان-و-قُدرت مو باله بُود، دَ اندازه که مو حتی از زندگی نومیید شُدی ۹ و دَ دلِ خُو احساس مودی که حُکمِ مرگ مو اعلان شُده. امی چیزا رُخ دَد تا مو دَ خودون خُو توکل نکنی، بلکه دَ خُدا توکل کنی که مُرده ها ره دوباره زنده مونه. ۱۰ او مو ره امزُو رقمِ خطرِ مرگ نجات دَد و نجات میدیه؛ مو دَزُو اَمید دَری که بعد از ی ام مو ره نجات میدیه. ۱۱ شُمو ام قد ازمو دَ وسیله دُعاهای خُو کومک مونیید تا بلده فیضی که از طریقِ دُعا های مردُمای کلو دَز مو رسیده، غدر کسا بخاطرِ ازمو از خُدا شکرگزاری کنه.

تغییر دَ سَفَرِ پولس

۱۲ اِفْتخارِ ازمو اینی آسته: وجدان مو شاهده میدیه که مو قد دلِ پاک و اِخلاصِ خُدایی دَ دُنیا رفتار کده، نه دَ مُطابقِ حِکمتِ جسمانی، بلکه دَ مُطابقِ فیضِ خُدا، خصوصاً دَ برابرِ از شُمو. ۱۳ چُون مو هیچ چیزی ره دَز شُمو نوشته نمونی بَغیر از چیزی که شُمو میخانیید و موفامید؛ و ما اَمیدوار آستُم که شُمو تا آخر شی ره بُمایید، ۱۴ امو رقم که

توره مو ره تا اندازه فامیدید، تا د روز آمدون مولا عیسی مو مایه افتخار شمو شنی، امو رقم که شمو مایه افتخار ازمو موشید.

^{۱۵} قد امزی اطمینان، ما قصد کدیم که اول د پیش از شمو بیبم تا شمو دُو دفعه فیض نصیب شنید: ^{۱۶} ما قصد کدیم که شمو ره د راه خو دیده د مقدونیه بورم و از مقدونیه دوباره د پیش از شمو بیبم و شمو مره کومک کده سون یهودیه ری کنید. ^{۱۷} آیا وختیکه امی قصد ره کدم، دودله بودم؟ یا قصد ازمه د مطابق خاست انسان آسته که ام «آره، آره» موگیه و ام «نه، نه»؟ ^{۱۸} د وفاداری خدا قسم که توره ازمو قد شمو ام «آره» و ام «نه» نبوده. ^{۱۹} چون باچه خدا، عیسی مسیح که مو یعنی ما و سلوانس و تیموتائوس د باره ازو د مینکل شمو موعظه کدی، دز شی «آره» و «نه» نبود، بلکه دزو همیشه «آره» آسته. ^{۲۰} چون هر چیقس وعده های خدا که د وسیله مسیح آسته، پگ شی «آره» آسته؛ امزی خاطر آسته که مو د وسیله ازو بلده بزرگی-و-جلال خدا «آمین» موگی. ^{۲۱} مگم امو که مو ره قد شمو د مسیح استوار مونه و مو ره مسح کده، او خدا آسته ^{۲۲} که مهر ملکیت خو ره د بله ازمو زده و روح خو ره د عنوان بیعانه د دل های مو دده.

^{۲۳} ما خدا ره د بله خو شاهد میگیرم که دلیل دوباره ندون مه د قرنتس امی بود که نخاستم شمو ره سرزنش کتم. ^{۲۴} مقصد مه ای نیبیه که مو د بله ایمان شمو حکمرانی کنی، بلکه مو همکار شمو آستی بلده خوشی شمو، چراکه شمو د ایمان خو قایم-و-استوار آستید.

^۲ پس د دل خو تصمیم گرفتیم که دیگه قد غم-و-غصه د پیش شمو نیبم، ^۲ چون اگه ما شمو ره غمگی کتم، کی آسته که بلده مه خوشی بدیه، بعبیر از شمو کسای که د وسیله ازمه غمگی شدید؟ ^۳ ما امو خط ره ام نوشته کدم تا د وخت آمدون خو د وسیله کسای غمگی نشنم که باید مره خوش کنه، چون ما د بله پگ شمو اعتماد درم که خوشی ازمه، خوشی پگ شمو آسته. ^۴ د حقیقت، ما امو ره قد پریشانی کلو و غم دل و قد آودیده کلو بلده شمو نوشته کدم، نه بلده ازی که شمو ره غمگی کتم، بلکه تا شمو محبت بے اندازه ره بدید که ما بلده شمو درم.

بخشیدون خطا کار

^۵ اگه کدم کس از مینکل شمو باعث غم-و-غصه مه شده، او نه تنها مره، بلکه تا اندازه پگ شمو ره غمگی کده، اگه مبالغه نکنم. ^۶ امو جزا که د امزو آدم د وسیله اکثریت شمو دده شد، بلده شی بس آسته. ^۷ پس آلی د عوض جزا

دَدو شُمو باید او ره بُبُخَشید و دِلداری کُنید، نَشنه که غَم-و-عُصَه بے اندازه کلو او ره غَرَق کُنه. ^۸ امزی خاطر د پيش شُمو زاری مُونم که مُحَبَّت خُو ره قد ازو دُوباره برقرار کُنید. ^۹ بلده امزی ام او ره نوشته کدم که شُمو ره آزمایش کنم تا بدنم که شُمو د هر چیز فرمانبردار آستید یا نه. ^{۱۰} هر کسی ره که شُمو بُبُخَشید، ما ام او ره موبخشم؛ و چیزی ره که ما بخشیدیم، اگه کدم چیز ره بخشیدیم، او ره از خاطر از شُمو د حُصُورِ مَسِيح بخشیدیم، ^{۱۱} تا شیطو از مو کده پيش دِستی نَکُنه، چُون مو از نقشه های ازو بے خبر نیستی.

خُصُوصیاتِ خِدْمَتگَرایِ عَهْدِ نَو

^{۱۲} وختی د شارِ تروآس بلده اعلانِ خوشخبری مَسِيح آمدَم، یگ درگه د سِیلِه مولا بلده خِدْمَت مه واز شد، ^{۱۳} مگم د دِل خُو تیتُس ره د اُونجی پیدا نَکُدم. پس قد ازوا خُدا حَافِظی کده د مَقْدونیه آمدَم.

^{۱۴} لیکن خُدا ره شُکر که مو ره د سِیلِه مَسِيح همیشه د جم پیروزمندا هِدایت مونه و عَطِرِ شِناس خُو ره د سِیلِه ازمو د هر جای پاش میدیه. ^{۱۵} چُون مو بلده خُدا عَطِرِ خوشبوی مَسِيح آستی ام د مینکلِ نجات یافته ها و ام د مینکلِ کسای که نابود موشه؛ ^{۱۶} بلده بعضی ها بوی مرگ که سون مرگ موره و بلده بعضی ها بوی زندگی که سون زندگی موره. پس کی لایقِ امزی خدمت آسته؟ ^{۱۷} مو رقمِ کلو کسای دیگه نیستی که کلامِ خُدا ره تجارت مُونه، بلکه مو قد صداقت و رقمِ کسای که از طرفِ خُدا رِبی شُده د حُصُورِ خُدا د سِیلِه مَسِيح توره مَوگی.

^۳ آیا مو بسم د تعریف-و-توصیف خودون خُو شروع مونی؟ آیا رقمِ بعضی کسای دیگه د توصیف نامه بلده شُمو یا از طرفِ از شُمو ضرورت دری؟ ^۲ خودون شُمو خطِ مو آستید که د دل های مو نوشته شُده که د سِیلِه پگِ مردَم ام خاندان موشه و ام فامیده. ^۳ شُمو نشو ددید که شُمو خطِ مَسِيح و نتیجه خدمت مو آستید، که قد سیایی نوشته نَشده، بلکه قد روحِ خُداي زنده نوشته شُده، نه د بِلِه لوح های سنگی، بلکه د بِلِه لوح های دِلِ انسان.

^۴ امی رقمِ اطمینان ره مو د سِیلِه مَسِيح د خُدا دری. ^۵ ایطور نیسته که خودون مو لایقِ بَشی و کدم چیز ره ادعا کنی که بگی کارِ ازمو آسته، بلکه لیاقتِ ازمو از طرفِ خُدا آسته. ^۶ او مو ره لیاقت دد تا خدمتگَرایِ عَهْدِ نَو بَشی، نه عهدی که د بِلِه حرفِ اُستوار آسته، بلکه د بِلِه روح، چُون حرفِ مَوکُشه و لے روحِ زندگی موبخشه.

شکوه-و-جلالِ عهدِ نو

^۷ اگه خدمتی که نتیجه شی مرگ بود و قد حرف د زوی سنگا کنده شده د بزرگی-و-جلالِ رسید، د اندازه که بنی اسرائیل نمیتنست یکسره سون چهره موسی بخاطر شکوه-و-جلالِ چهره شی توخ کنه، باوجود که او شکوه-و-جلالِ از بین رفتنی بود، ^۸ پس چیس کلوتر خدمتِ روح د بزرگی-و-جلالِ مییه؟ ^۹ چون اگه خدمتی که نتیجه شی محکوم شدون انسان بود بزرگی-و-جلالِ دشت، پس خدمتی که باعثِ عادلِ شدونِ انسان موشه، چیس کلوتر بزرگی-و-جلالِ دره! ^{۱۰} د حقیقت چیزی که سابق بزرگی-و-جلالِ دشت، بخاطر بزرگی-و-جلالِ بزرگترِ عهدِ نو، بزرگی-و-جلالِ خو ره از دست دد. ^{۱۱} چون اگه چیزی که از بین رفتنی بود بزرگی-و-جلالِ دشت، پس چیزی که دایمی آسته چیس کلوتر بزرگی-و-جلالِ دره!

^{۱۲} پس، ازی که مو امی رقم امید دری، قد دلیری کلو توره موگی، ^{۱۳} نه رقم موسی که یگ روی بند ره د بله زوی خو ایشت تا بنی اسرائیل ختم شدون شکوه-و-جلالی ره که از بین رفتنی بود، ننگره. ^{۱۴} لیکن ذهن های ازوا کور شد، چون تا امروز وختیکه اونا خاندون عهد کهنه ره میشنوه امو روی بند باقی آسته و باله نشده، چراکه او تنها د وسیله مسیح از بین موره. ^{۱۵} د حقیقت، تا امروز هر وختیکه اونا تورات موسی ره میخانه، روی بند د بله ذهن ازوا قرار میگیره. ^{۱۶} مگم وختیکه یگ نفر سون خداوند مییه، امو روی بند از بله ذهن شی پس موشه. ^{۱۷} خداوند روح آسته و د جای که روح خداوند وجود دره، د اونجی آزادی آسته. ^{۱۸} و پگ مو قد چهره های بی روی بند بزرگی-و-جلالِ خداوند ره مینگری رقمی که از یگ آینه نمایان شنه و از یگ جلال د جلال بزرگتر تبدیل شده مثل ازو موشی؛ و ای کار از خداوند سرچشمه میگیره که روح آسته.

گنج د کوزه های گلی

^{۱۹} پس بخاطر که مو د امزی خدمت د وسیله رحمتِ خدا شامل آستی، مو دلسرد نموشی. ^{۲۰} مو کارای تاشکی شرم آور ره رد مونی، د جيله-و-مکر رفتار نمونی و کلامِ خدا ره دستکاری نمونی، بلکه قد برملا کدون حقیقت مو خودون خو ره د وجدان هر کس د حضورِ خدا تعریف-و-توصیف مونی. ^{۲۱} لیکن حتی اگه خوشخبری مو پوشیده یه، او بلده کسای پوشیده آسته که نابود موشه. ^{۲۲} د باره ازوا گفته میتنی که شیطو حکمران امزی دنیا ذهن های امو بی ایمان ره کور کده تا اونا نور خوشخبری ره ننگره، نور خوشخبری ره که جلالِ مسیح آسته و مسیح چهره خدا. ^{۲۳} چون مو د باره خودون خو موعظه نمونی، بلکه عیسی مسیح ره د عنوانِ مولا اعلان مونی و خودون ره

بخاطرِ عیسی، غلامِ ازشمو مَوگی. ^۶چون خُدای که گُفت: "نور از مینکلِ تریکی روشنی بَدیه،" دل های مو ره روشو کد تا شناختِ بزرگی-و-جلالِ خُدا دَ چهره عیسی مسیح از طریقِ ازمو روشوتر شنه.

^۷لیکن امی گنج ره مو دَ کوزه های گلی دَری تا نشو بدی که تمامِ امزی قُدرتِ بزرگ از طرفِ خُدا آسته نه از مو. ^۸مو از هر نگاه دَ رنج-و-مُصیبتِ آستی، ولے میده نَشُدے؛ سردرگمِ آستی، ولے نومید نیستی. ^۹مو آزار-و-آذیت مینگری، ولے تنها ایله نَشُدے؛ تاه پورته شُدے، ولے نابود نَشُدے. ^{۱۰}مو همیشه داغِ مرگِ عیسی ره دَ جسمِ خُو موبری تا زندگی عیسی ام دَ جسمِ مو ظاهر شنه. ^{۱۱}چون مو که زنده آستی، دایم بخاطرِ عیسی دَ مرگ تسلیم موشی تا زندگی عیسی دَ جسمِ از بین رفتنی مو ظاهر شنه. ^{۱۲}پس مرگ دَ وجودِ ازمو کار کده ربی یه، ولے زندگی دَ وجودِ ازشمو. ^{۱۳}نوشته مَقَدَّس مَوگه: "ما ایمان دَشْتَم، امزی خاطر توره گُفْتَم." ازی که امو روح ایمان نصیب مو شُدے، مو ام ایمان دَری و امزی خاطر توره مَوگی، ^{۱۴}چون مو میدنی، امو که مولا عیسی ره از مرگ دُوباره زنده کد، مو ره ام قد عیسی دُوباره زنده مونه و قد شمو قتی دَ حُضورِ خُو میره. ^{۱۵}تمامِ امزی چیزا بخاطرِ ازشمو آسته تا فیضی که بلده مردمای کلوتر و کلوتر میرسه، باعثِ زیاد شدونِ شکرگزاری بلده بزرگی-و-جلالِ خُدا شنه.

^{۱۶}امزی خاطر مو دلزده نَموشی. اگرچه جسمِ مو فرسوده شُدے موره، مگم باطنِ مو روز دَ روز تازه شُدے موره. ^{۱۷}چون ای رنج-و-مُصیبتِ سُبک و زودگذر بلده ازمو شکوه-و-جلالِ ابدی و گرنگ-و-باآرزش ره حاصل مونه. ^{۱۸}پس نظر مو دَ چیزای نیسته که دیده موشه، بلکه دَ چیزای آسته که دیده نَموشه، چون چیزای که دیده موشه زودگذر آسته، ولے چیزای که دیده نَموشه ابدی آسته.

خانه آسمانی

^۵چون مو میدنی، هر وختیکه امی خیمه زمینی که مو دَزشی زندگی مونی چپه شنه، مویگ ساختمان از طرفِ خُدا دَری، خانه که قد دستای انسان آباد نَشُدے، بلکه ابدی آسته دَ عالمِ باله. ^۲ازی که دَ امزی خیمه مو دَ آه-و-ناله آستی، آرزوی کلو دَری که دَ وسیله خانه آسمانی خُو پوشنده شنی. ^۳یقیناً وختیکه پوشنده شنی، مو لُج معلوم نَموشی. ^۴چون تا وختیکه مو دَ امزی خیمه آستی، مو دَ زیرِ بارِ گرنگِ آه-و-ناله مونی، چون مو نمیخواهی که کالا ره بُر کنی، بلکه میخواهی که کالایِ دیگه بپوشی تا چیزی که از بین رفتنی آسته دَ وسیله زندگی ابدی قورت شنه. ^۵امو که مو ره بلده امزی مقصد آماده کده، خُدا آسته که روحِ اَلْقُدس ره دَ عنوانِ بیعانه دَز مو دده.

پس مو همیشه خاطرجم آستی؛ اگرچه میدنی تا وختیکه د خانه جسم آستی، مو از مولا دور آستی. ^۷ چون مو د مطابق ایمان زندگی مونی، نه د مطابق دیدو. ^۸ آرے، مو خاطرجم آستی، ولے کلوتر خوش موشی که ای خانه جسم ره ابله کنی و د خانه آسمانی قد مولا بشی. ^۹ پس چی د خانه جسم بشی و چی دور از خانه جسم، مقصد مو امی آسته که مولا ره خوش کنی. ^{۱۰} چون پگ مو باید د پیش تخت قضاوت مسیح حاضر شنی تا هر کس مطابق چیزی که د جسم خو انجام دده، چی خوب و چی بد، اجر یا جزا بنگره.

خدمت بلده آشتی ددو

^{۱۱} پس چون مو میدنی که ترس خدا چی آسته، مو کوشش مونی که دیگه مردما ره وادار کنی. مو بلده خدا کاملاً معلومدار آستی و امید درم که بلده وجدان از شمو ام خوب معلومدار بشی. ^{۱۲} مو بسم خود ره د پیش از شمو تعریف-و-توصیف نمونی، بلکه بلده شمو یگ فرصت میدی که د بله ازمو افتخار کنید تا بتنید جواب کسای ره بدید که د بله چیزای ظاهری افتخار مونه، نه د بله چیزای که د دل آسته. ^{۱۳} اگه مو عقل خو ره از دست دده، ای بلده خدا آسته؛ و اگه هوشیار آستی، ای بلده از شمو به، ^{۱۴} چون محبت مسیح د بله مو حاکم آسته و مو د ای نتیجه رسید که یگ نفر بلده پگ مرد؛ امزی خاطر پگ مرده. ^{۱۵} و او بلده پگ مرد تا کسای که زندگی مونه دیگه بلده خودون خو زندگی نکنه، بلکه بلده کسی که بخاطر ازوا مرد و دوباره زنده شد.

^{۱۶} پس بعد ازی مو هیچ کس ره د مطابق اصول انسانی قضاوت نمونی، اگرچه یگ زمان مو مسیح ره د مطابق جسم میشنختی، لیکن آلی دیگه او ره د مطابق جسم نمیشنختی. ^{۱۷} پس اگه کدم کس د مسیح تعلق داشته بشه، او یگ مخلوق نو آسته. چیزای کهنه از بین رفت؛ اینه، پگ چیزا نو شده. ^{۱۸} تمام امزی چیزا از طرف خدا آسته که مو ره د وسیله مسیح قد خو آشتی دد و خدمت آشتی ددو ره دز مو سپرد، ^{۱۹} یعنی خدا د مسیح بود که مردم دنیا ره قد خو آشتی میدد. او خطاهای ازوا ره د حساب ازوا نورد و پیغام آشتی ددو ره دز مو سپرد. ^{۲۰} پس مو از طرف مسیح توره موگی، بطوری که خدا از طریق ازمو درخاست مونه. پس مو از طرف مسیح از شمو خواهش مونی که قد خدا آشتی کنید. ^{۲۱} چون خدا کسی ره که هیچ گناه ره نمیشنخت، بخاطر ازمو قربانی گناه جور کد تا که مو د وسیله ازو، مردمای عادل جور شنی.

^{۲۲} پس د عنوان همکارا، مو از شمو خواهش مونی، فیض خدا ره که یافتید به فایده حساب نکنید. ^{۲۳} چون او موگیه:

”د وخت مناسب دُعاى تُو ره شينيدُم

و د روز نجات بلده تُو کومک کدم.“

اينه، امى آلى وخت مناسب آسته و اينه، امى آلى روز نجات. ^۳ مو د هيچ کار باعث لخشيدون کس نموشى تا د خدمت مو عيب-ونقص پيدا نشنه، ^۴ بلکه د عنوان خدمتگاراى خدا مو د هر چيز خود ره ثابت موني: د بردبارى کلو، د مصيبت ها، د سختى ها، د پريشانى ها، ^۵ د قمچى خوردونا، د بندى شُدونا، د غيبت شورش ها، د زحمت ها، د بے خاوى ها، د گشنگى ها، ^۶ د پاكي، د علم، د صبر-وحوصله، د مهربانى، د روح القدس، د محبت خالص، ^۷ د گفتون حقيقت و د نشو ددون قدرت خدا، د وسيله سلاح عدالت د دست چپ و راست، ^۸ د غيبت احترام و بے احترامى، د غيبت بدنامى و نيکنامى. رقم فريبکارا قد ازمو رفتار موشه، و له موراستگوى آستى؛ ^۹ رقمى که ناشنخته بشى، و له شنخته شُدو آستى؛ رقمى که د مردو بشى، و له اينه، مو زنده آستى؛ رقمى که جزا ديده بشى، و له کشته نشُدو؛ ^{۱۰} رقمى که غمگى بشى، و له هميشه خوشى موني؛ رقمى که غريب بشى، و له غدر کسا ره دولت مند موني؛ رقمى که هيچ چيز نداشتنه بشى، و له صاحب تمام چيز آستى.

^{۱۱} اى مردماى قرنئس، مو بے پرده قد شمو توره گفتى و دل هاى مو بلده شمو پراخ آسته. ^{۱۲} بلده شمو هيچ تنگى د دل ازمو نيسته، ليکن تنگى د دل از شمو آسته. ^{۱۳} ما قد شمو رقم بچکيچاى خو توره موگم: رقم ازمو شمو ام دل هاى خو ره پراخ کنييد.

بُت پرستا و ايماندارا د يگ جاي سم نَمييه

^{۱۴} قد بے ايمانا د زير يگ يوغ يگجاي نشنيد، چون بين عدالت و شراکت و جود دره؟ يا بين نور و تريبكى چي رفاقت؟ ^{۱۵} بين مسيح و بليعال چي توافق و جود دره؟ يا يگ ايماندار قد بے ايمان چي مناسبيت دره؟ ^{۱۶} يا بين خانه خدا و بُت ها چي اتفاق و جود دره؟ چون مو خانه خدای زنده آستى. امو رقم که خدا موگيه:

”ما د بين ازوا زندگى مونم و د مينکل ازوا حرکت مونم؛

ما خدای ازوا مونم

و اونا قوم مه موشه.“

^{۱۷} امزی خاطر خُداوند مَوگيه:

”از مينکلي ازوا بُر شُنيد

و ازوا جدا بَشيد

و دَ هيچ چيزِ ناپاک دِست نَزيد؛

اوخته ما شُمو ره قَبول مُونم

^{۱۸} و ما آتِه شُمو موشُم

و شُمو باچه ها و دُخترن مه موشيد.“

ای ره خُداوندِ قادرِ مُطلق مَوگيه.

^{۱۷} پس ای عزیزا، ازی که امی وعده ها ره دَری، بید که خودون ره از هر ناپاکی جسم و روح پاک کنی و قدوسیت خُو ره قد خُدا ترسی کامل کنی.

خوشی پولس

^۲ مو ره دَ دل های خُو جای دید. مو دَ حقِ هیچ کس بدی نکدے، هیچ کس ره فاسد جور نکدے و هیچ کس ره دُوبه نکدے. ^۳ ما ای ره نَموگم تا شُمو ره محکوم کنم، چُون پیش ازی گُفتم که شُمو دَ دل های مو جای دَرید، دَ اندازه که مو حاضر آستی قد شُمو قتی بُمری و قتی زندگی کنی. ^۴ ما دَ بله شُمو عَدَرِ اِعْتِمادِ دَرُم و ام دَ بله شُمو کلو اِفْتخار مُونم. ما تَسَلی کامل پیدا کدیم؛ دَ هر مُصِيبَت که دَ بله مو ميبه، ما بے اندازه خوشحال آسْتَم.

^۵ چُون وختیکه مو دَ مَقْدونيه رسیدی، جسم مو دَمراسی نَتَنست، بلکه مو از هر سُو دَ مُصِيبَتِ گِرِفْتار شُدی؛ دَ بَرُونِ جِسْمِ خُو گِرِفْتارِ جَنگ-و-جَنجال بُودی و دَ دَرُونِ خُو ترس دَشتی. ^۶ مگم خُداي که مردُمای دِل میده ره تَسَلی میدیه، مو ره دَ وَسِيلَه اَمْدونِ تِنَسَلی دَد. ^۷ نه تنها دَ وَسِيلَه اَمْدونِ اَرُو، بلکه امچنان دَ وَسِيلَه تَسَلی که او از شُمو

یافته بود. چون او مو ره د باره شوق شمو، د باره غمگینی شمو و د باره غیرت شمو که د باره ازمه درید خبر دد که کلوتر خوشحال شدم.

^۸ چون حتی اگه د وسیله خط خو شمو ره غمگی کدم، از نوشته شی پشیمو نیستم. اگرچه تا اندازه پشیمو شدم، چون دیدم که قد امرو خط شمو ره بلده وخت کم غمگی کدم. ^۹ لیکن آلی خوشحال استم، نه بخاطر که شمو غمگی شدید، بلکه بخاطر که غمگینی شمو باعث توبه کدون شمو شد. شمو مطابق خاست-و-اراده خدا غمگی شدید تا د وسیله ازمو از هیچ طریق دز شمو ضرر نرسه. ^{۱۰} غمی که مطابق خاست-و-اراده خدا یه، انسان ره سون توبه موبره و باعث نجات شی موشه و هیچ پشیمانی ندره؛ مگم غمی که از دنیا آسته، باعث مرگ موشه. ^{۱۱} توخ کنید، امی غم که مطابق خاست-و-اراده خدا بود، چی کوشش-و-تلاشی ره د زندگی شمو د وجود آورده، چی شور-و-شوقی تا خودون ره به گناه ثابت کنید، چی خشمی، چی احساس ترسی، چی دلتنگی، چی غیرتی و چی مجازاتی بلده امرو خطاکار! شمو از هر نگاه خودون ره د ای قضیه به گناه ثابت کدید. ^{۱۲} پس اگرچه امو خط ره دز شمو نوشته کدم، او بخاطر کسی نبود که بدی کد، نه ام بخاطر کسی که د حق شی بدی شد، بلکه بخاطر ازی بود که غیرت شمو د باره ازمو د حضور خدا د خودون شمو معلومدار شنه. ^{۱۳} د وسیله امری چیزا مو تسلی پیدا کدی.

علاوه از تسلی خودون مو، مو از خوشی تیشس به اندازه خوش شدی، چراکه روح-و-روان شی د وسیله پگ شمو آرامی پیدا کدد. ^{۱۴} چون اگه ما د پیش تیشس د بله شمو افتخار کدم، ما شرمینده نشدم، بلکه امو رقم که مو هر چیز ره دز شمو گفتمی حقیقت بود، امو رقم افتخار کدون مو د پیش تیشس ام راست ثابت شد. ^{۱۵} آلی دل ازو دیگه ام کلوتر سون شمو نزدیک شده، چراکه او اطاعت پگ شمو ره د یاد خو میره که شمو چی رقم قد ترس-و-لرز ازو پذیرایی کدید. ^{۱۶} ما خوشحال استم که د هر چیز د بله شمو اعتماد کامل درم.

تشویق بلده کومک و سخاوتمندی

^{۱۸} آی برارو، مو میخاهی که شمو د باره فیض خدا که بلده جماعت های مقدونیه دده شده، خبر شنید. ^۲ اگرچه اونا د آزمایش سخت رنج-و-مصیبت گرفتار بود، خوشی پریمون ازوا و غریبی به اندازه ازوا اونا ره از دولت سخاوتمندی لبریز کد. ^۳ ما شاهد استم که اونا مطابق توان خو و حتی کلوتر از توان خو داوطلبانه کومک دد. ^۴ اونا قد شور-و-شوق کلو از مو خواهش کد که فرصت شریک شمو د امری خدمت که بلده مقدسین آسته، دزوا ام دده شنه. ^۵ و ای کار ازوا کلوتر از توقع ازمو بود: اونا خودون ره اول د مولا تسلیم کد و بعد ازو مطابق خاست-و-اراده

خُدا، دَز مو. ^۶ امزی خاطر مو از تیتس خواهش کدی که ای کار سخاوتمندانه ره امو رقم که د مینکل شمو شروع کُدد، امو رقم او ره د آخر برسنه. ^۷ پس امو رقم که شمو د هر چیز پیشی میگیرید، یعنی د ایمان، د توره گفتو، د علم، د شور-و-شوق کلو و د مُحَبَّتِی که بلده ازمو دَرید، امو رقم د امزی کار سخاوتمندانه ام پیشی بگیریید. ^۸ ما ای ره بحیث یگ حکم نَموگم، بلکه خالص بُوَدونِ مُحَبَّتِ شمو ره د برابر کوشش-و-تلاش دیگر و آزمایش مُونم. ^۹ چون شمو فیضِ مَولای مو عیسیٰ مسیح ره میدنید که اگرچه او دولتمند بُوَد، ولی بخاطر از شمو خود ره غریب کد تا د وسیله غریبی ازو شمو دولتمند شینید. ^{۱۰} د امزی باره ما نظر خو ره موگیم، چون ای د فایده شمو آسته: یگ سال پیش نه تنها شمو دفعه اول امی کار سخاوتمندانه ره شروع کدید، بلکه خاست-و-اراده انجام ددون شی ره ام دشتید.

^{۱۱} پس آلی امو کار ره انجام دده د آخر برسنید تا امو رقم که شور-و-شوق د خاست-و-اراده شمو آسته، امو رقم د مطابقِ وس-و-توان خو تکمیل کُنید. ^{۱۲} چون اگه شور-و-شوق بشه، کومک یگ نفر مطابقِ چیزی که دَره قبول موشه، نه مطابقِ چیزی که ندره. ^{۱۳} مقصد مه ای نیسته که دیگر و آسوده بشه و شمو زیر فشار بشید، بلکه مو میخاهی که یگ برابری د وجود بییه ^{۱۴} تا دارایی پریمون از شمو ضرورتِ ازوا ره پوره کنه و تا دارایی پریمون ازوا د آینده ضرورتِ از شمو ره پوره کنه. د امزی رقم برابری د وجود بییه. ^{۱۵} امو رقم که د کتابِ مقدس نوشته شده: "کسی که کلو جم کد، اضافه نداشت و کسی که کم جم کد، کمبود نداشت."

وظیفه تیتس

^{۱۶} خُدا ره شکر که د دل تیتس امو شور-و-شوق ره جای دد که ما بلده شمو دَرُم. ^{۱۷} چون او نه تنها خواهش مو ره قبول کد، بلکه کلو تر شوق پیدا کده که د رضای خود خو د پیش شمو بییه. ^{۱۸} و مو قد ازو قتی امو برار ره ری مونی که د مینکل تمام جماعت های ایماندارا بخاطر اعلان کدون خوشخبری از شی تعریف-و-توصیف موشه. ^{۱۹} علاوه ازی، او د وسیله جماعت های ایماندارا ام انتخاب شده تا د انجام امزی کار سخاوتمندانه قد ازمو همسفر بشه که مو ای خدمت ره بلده بزرگی-و-جلالِ مولا و از روی شور-و-شوق انجام میدی. ^{۲۰} مو احتیاط مونی که هیچ کس مو ره د باره امزی هدیه سخاوتمندانه که مو د خدمت شی آستی، ملامت نکنه، ^{۲۱} چون مو کوشش مونی چیزی ره انجام بدی که نه تنها د نظر مولا، بلکه د نظر مردم ام درست آسته. ^{۲۲} قد ازوا قتی مو یگ برارِ دیگه خو ره ری مونی که بارها او ره آزمایش کده و د کلو کارا شور-و-شوق شی ثابت شده و آلی بخاطر اعتماد کلو که د بله از شمو دَره، شور-و-شوق شی دیگه ام کلو شده. ^{۲۳} د باره تیتس: او بلده خدمت شمو رفیق و همکار مه آسته. د

باره برارون دېگه: اونا قاصداى جماعت هاى ايماندارا آسته بلده بزرگى-و-جلال مسيح.^{۲۴} پس ثبوت مُحَبَّتِ خُو ره و دليلِ افتخارى ره که مو د بِلِه شُمو درى، د پيش رُوى جماعت هاى ايماندار برَمَلا نِشو بديد.

جَم کدون کومک بلده ايماندارى اورشليم

۹ لازم نييه که د باره امزى خدمت کومک رَسانى که بلده مُقَدَّسِين انجام دده مُوشه دز شُمو يگو چيز نوشته کُښم،^۱ چُون ما شور-و-شوق شُمو ره بلده کومک کدو ميډنم که مايه افتخار مه د باره از شُمو د پيش ايماندارى مقدونيه آسته و دزوا گفتم که ايماندارى آخيا از يگ سال پيش آماده کومک آسته؛ و غَيْرَتِ از شُمو اکثريتِ ازوا ره د شور-و-شوق آورده.^۳ ولې برارو ره ربي مونم تا افتخار مو د بِلِه شُمو دزى باره پوچ-و-باطل ثابت نَشنه، بلکه تا امو رقم که گفتم، شُمو آماده بشيد.^۴ د غَيْرِ ازى، اگه کدم کس از ايماندارى مقدونيه قد ازمه بييه و بنگره که شُمو آماده نيستيد، اوخته نه تنها شُمو، بلکه مو ام که قد اعتماد د بِلِه شُمو افتخار موكدى، شرمنده موشى.^۵ پس فکر کدم لازم آسته که از برارو خاهش کُښم تا اونا پيشلو د ډير شُمو بييه و هديه سخاوتمندانه ره که شُمو وعده کده بُوډيد، پيش از پيش آماده کُښه تا اُو يگ هديه داوطلبانه بشه، نه يگ هديه که از رُوى مجبورى دده موشه.

مقصداى اينى آسته: هر کسى که کم کشت کُښه، کم ډرو مونه و هر کسى که کلو کشت کُښه، کلو ډرو مونه.^۶ پس هر کس اموقس بديه که د دل خُو قصد کده، نه از رُوى بے ميلى يا مجبورى، چُون خُدا کسى ره دوست ډره که د خوشى بخشش مونه.^۸ و خُدا ميته که هر برکت ره بلده شُمو پريمو کُښه تا هر وخت از هر چيز د اندازه ضرورت دشته بشيد و د هر کار نيك کلو حصه بگيريد.^۹ امو رقم که د کتابِ مُقَدَّسِ نوشته شده:

”او بخش کده د غريباً ميديه؛

نيكى ازو تا ابد باقى مومنه.“

۱۰ امو که تخم ره بلده کشت کُښنده و نان ره بلده خورنده آماده مونه، بلده از شُمو ام تخم ره آماده کده کلو مونه و حاصل کارى عادلانه شُمو ره پريمو موكنه.^{۱۱} شُمو از هر نگاه دولت مند موشيد تا بتنيد د هر زمان سخاوتمند بشيد که سخاوتمندى شُمو د وسيله ازمو باعث شکرگزارى از خُدا موشه،^{۱۲} چُون انجام امزى خدمت نه تنها ضرورت هاى مُقَدَّسِين ره پوره مونه، بلکه شکرگزارى از خُدا ره ام غدر کلو مونه.^{۱۳} از طريق تصديق امزى خدمت اونا خُدا ره بزرگى-و-جلال ميديه، بخاطرِ اطاعت شُمو و اقرار شُمو د خوشخبرى مسيح و بخاطرِ بخشش سخاوتمندانه شُمو

که دزوا و د دیگر و میدید. ^{۱۴} اونا د آرزوی دیدون شمو آسته و بخاطر فیض بے اندازه خدا که نصیب شمو شده، بلده شمو دُعا مَوکنه. ^{۱۵} خدا ره بلده تحفه توصیف ناپذیر شی شکر-و-سپاس باد!

پولس از خدمتای خو دفاع مونه

۱۰. ما پولس د وسیله فروتنی و ملایمت مسیح از شمو خواهش موم، ما کسی که د گفته بعضی های شمو د پیش روی شمو عاجز آستم، و له دور از شمو باجرات. ^۲ ما د پیش شمو زاری موم که وختی ما حاضر موشم مجبور نشنم که دلیری نشو بدیم و جرات کده قد کسای مخالفت کنم که فکر مونه مو مطابق راه-و-رسم جسم رفتار مونی. ^۳ اگرچه مو د جسم زندگی مونی، لیکن مطابق راه-و-رسم جسم جنگ نمونی؛ ^۴ چون سلاح های جنگی مو جسمانی نییه، بلکه قدرت الهی دزوا وجود دَره تا قلعه ها ره چپه کنه. ^۵ مو خیالات و شاخای کبر ره که د ضد شناخت خدا باله شنه از بین موبری و هر فکر ره اسیر مونی تا از مسیح اطاعت کنه. ^۶ مو آماده آستی که هر ناطاعتی ره جزا بدی، و له منتظر آستی که اطاعت از شمو کامل شنه.

^۷ شمو د ظاهر چیزا توخ مونیید. اگه کسی د بله خو اطمینان دَره که د مسیح تعلق دَره، ای ره د یاد خو داشته بشه که امو رقم که او د مسیح تعلق دَره، امو رقم مو ام د مسیح تعلق دَری. ^۸ حتی اگه کم وری از حد کلوتر د باره اختیاراتی که دز مو دده شده افتخار کنم، د باره اختیاراتی که مولا بلده آبادی شمو دز مو دده نه بلده تباهی شمو، شرمینده نموشم. ^۹ ما نمیخایم که ایطور معلوم شنه که ما د وسیله خط های خو شمو ره میترسوم. ^{۱۰} چون اونا مَوگیه: ”خط های ازو گرنگ و قوی آسته، و له حضور جسمی شی ضعیف و تورای شی ایلهیی.“ ^{۱۱} امی رقم مردما باید بدنه، چیزی که مو پشت سر د وسیله خط مَوگی، وختیکه حاضر شنی انجام ام میدی.

^{۱۲} مو جرات نمونی که خود ره از جمله کسای حساب کنی یا قد کسای برابر کنی که اونا خودون ره تعریف-و-توصیف مونه، لیکن وختیکه اونا خودون ره قد خودون خو اندازه مونه و قد خودون خو برابر مونه، نشو میدیه که از فامیدگی برخوردار نیسته. ^{۱۳} لیکن مو از اندازه کلو افتخار نمونی، بلکه د اندازه ساجه که خدا بلده مو تعیین کده افتخار مونی که ای ساجه شمو ره ام دربر میگیره. ^{۱۴} مو از حد خو باله تر پای نه ایشته، مثل که بگی هرگز د پیش شمو نمده بشی، چون مو اولین کسای بودی که قد خوشخبری مسیح د پیش از شمو ام رسیدی. ^{۱۵} مو از اندازه کلو افتخار نمونی که کار-و-زحمت دیگر ره از خود حساب کنی، بلکه امید دَری که وختی ایمان شمو رشد کنه، ساجه خدمت مو د مینکل شمو وسیع تر شنه، ^{۱۶} تا مو پنتی خوشخبری ره د سرزمینای دورتر از شمو اعلان کنی و د باره

کاری که د ساجه خدمت دېگه کس گاه انجام شده، افتخار نکنى. ^{۱۷} چون نوشته يه: "هر کسی که افتخار مونه، د بله خداوند افتخار کنه." ^{۱۸} چون کسی که خود ره تعريف-و-توصيف موکنه تايبد نموشه، بلکه کسی ره که مولا تعريف-و-توصيف مونه او تايبد موشه.

پولس و رسولای دروغی

۱۱ امیدوار استم که مره قد کم وری لوډگی مه تحمل کنيد، د حقيقت آلی ام مره تحمل موکيد. ^۲ ما د باره شمو غيرت درم، غيرت الهی، چون شمو ره د يگ شوی نامزاد کدم، يعنی د مسيح، تا شمو ره بحیث يگ دختر خانه پاکدامو دزو تقدیم کتم. ^۳ لیکن ترس موخورم که امو رقم که مار د وسیله جيله-و-مکر خو خوا ره بازی دد، امو رقم فکرای شمو ام از صداقت-و-اخلاصی که د مسيح دريد، گمراه شنه. ^۴ چون اگه کدم کس بيه و د باره يگ عيسای دېگه اعلان کنه بغير از عيسای که مو دز شمو اعلان کدی، یا شمو يگ روح دېگه ره قبول کنيد بغير از روحی که يافتيد یا يگ خوشخبری دېگه ره قبول کنيد بغير از خوشخبری که گاه قبول کديد، شمو او ره د آسانی تحمل موييد.

۵ ما فکر نمونم که ما امزو رسولای فوق العاده کده کمتر بشم. ^۶ شايد ما يگ توره گوی خوب نبشم، ولی د علم کم نييم، بلکه از هر نگاه و د هر چيز مو ای ره بلده شمو ثابت کده. ^۷ آيا ما گناه کدم که خود ره خار-و-حقير کدم تا شمو سريلند شنيد وختيکه خوشخبری خدا ره مفت بلده شمو اعلان کدم؟ ^۸ ما دېگه جماعت های ايماندارا ره قد گرفتون کومک غارت کدم تا شمو ره خدمت کتم. ^۹ و غيتيکه قد از شمو بودم و د يگو چيز ضرورت دشم، بار دوش هيچ کس نشدم، چون برارونی که از مقدونيه آمد، ضرورت های مره پوره کد. پس ما نه ايشتم و د اينده ام نميلم که از هيچ نگاه بار دوش شمو شتم؛ ^{۱۰} د حقيقت مسيح که د وجود ازمه آسته قسم موخورم که دزمی باره افتخار مره د منطقه های آخيا هيچ کس از مه گرفته نميته. ^{۱۱} چرا؟ آيا بخاطري که شمو ره دوست ندوم؟ خدا ميدنه که شمو ره دوست درم.

۱۲ ولی کاری ره که فعلاً مونم، ادامه دده مورم تا فرصت ره از نفرای فرصت-طلب بگيرم، از کسای که د تلاش آسته تا خودون ره د وسیله چيزی که د بله شی افتخار مونه قد ازمو برابر کنه. ^{۱۳} چون امی رقم آدما رسولای دروغی و خدمتگاری فريبکار آسته که ظاهر خو ره رقم رسولای مسيح جور مونه. ^{۱۴} ای يگ چيز عجيب نيسته، چون خود شيطو ام خود ره رقم ملايکه نور جور مونه. ^{۱۵} پس ای يگ گپ کنه نييه که خدمتگاری شيطو ام ظاهر

خو ره رقم خدمتگاری عدالت جور کُنه. عاقبت ازوا مُطابقِ اعمالِ ازوا سنجیده موشه.

پولس د بِلِه رنج های خو افتخار مونه

^{۱۶} بسم مُوگیم، هیچ کس مره لوډه فکر نکُنه؛ وله اگه مُونید، پس مره بحیثِ یگ لوډه قبول کُنید تا ما ام کَمک وری د بِلِه خو افتخار کُئم. ^{۱۷} چیزی ره که امی رقم قد اطمینانِ پُرافتخار مُوگیم از طرفِ مولا نَموگیم، بلکه مثل یگ لوډه مُوگیم. ^{۱۸} ازی که غدر کسا مُطابقِ راه-و-رسمِ جسمِ افتخار مونه، ما ام افتخار مُوئم. ^{۱۹} چون شمو آدمای لوډه ره د خوشی تَحْمَل مُونید، چراکه خودون شمو دانا آستید. ^{۲۰} د حقیقت شمو کسای ره تَحْمَل مُونید که شمو ره غلام جور کُنه، یا شمو ره غارت کُنه، یا از شمو فایده-کشی کُنه، یا خود ره از شمو کده باله بدنه و یا قد چپات د رُوی شمو بزنه. ^{۲۱} قد شرمندگی اقرار مُوئم که مو دمزی کارا کلو ضعیف بودے.

لیکن اگه کُدم کس جُرأت مونه که د باره یگو چیز افتخار کُنه - ما مثل یگ لوډه توره مُوگیم - ما ام جُرأت مُوئم که افتخار کُئم. ^{۲۲} آیا اونا عبرانی آسته؟ ما ام آسْتَم. آیا اونا اسرائیلی آسته؟ ما ام آسْتَم. آیا اونا اولاده ابراهیم آسته؟ ما ام آسْتَم. ^{۲۳} آیا اونا خدمتگاری مسیح آسته؟ - ما رقم یگ دیونه توره مُوگیم - ما کلو تر آسْتَم: ما سخت تر زحمت کشیدیم، کلو تر بندی شُدیم، بے حساب لت خوردیم و بارها د خطرِ مرگ قرار گرفتیم. ^{۲۴} پنج دفعه از دست یهودیا قمچی خوردُم، هر دفعه یگ کم چل قمچی. ^{۲۵} سه دفعه قد چوب لت خوردُم، یگ دفعه سنگسار شُدُم، سه دفعه ام کشتی مه میده شُد؛ یگ شاو و روز ره د دریا تیر کُدم. ^{۲۶} دایم د سفر بودیم، خطر از هر سو بود: خطر از دریاچه ها، خطر از دُزا، خطر از قومای خود مه، خطر از مردمای غیر یهود؛ خطر د شار، خطر د بیابو، خطر د دریا و خطر از برارون دروغی. ^{۲۷} د زحمتا و سختیا بودیم، د بے خاوی های کلو و د گُشنگی و تُشنگی؛ بارها بدون خوراک و د یخی و لچی تیر کدیم. ^{۲۸} علاوه امزی چیزای ظاهری، فشاری که هر روزه د بِلِه مه مییه، تشویش د باره تمام جماعت های ایماندارا آسته. ^{۲۹} آیا وختیکه یگ شمو ضعیف شنه، ما ام قد شی قتی ضعیف نموشم؟ یا وختیکه یگ شمو بلخسه، ما در نمیگیرم؟ ^{۳۰} اگه ما باید افتخار کُئم، د بِلِه چیزای افتخار مُوئم که ضعیفی مره نشو میدیه. ^{۳۱} خدا، آته مولای مو عیسی که تا ابد قابل ستایش آسته، موفامه که ما دروغ نموگیم. ^{۳۲} د دمشق، والی که تابع حارث پادشاه بود، پیردارا ره د شار دمشق مُقرر کُدد که مره دستگیر کُنه، ^{۳۳} لیکن ما د منه یگ سبَد از کلکینی که د دیوال شار بود تاه ایشته شُدُم و از دست ازو دوتا کُدم.

۱۲ لازم آسته که افتخار کُنم، اگرچه فایده ندره، لیکن ادامه دده د باره رویا ها و مُکاشفِه های که مولا دده، توره موکیم. ^۲ ما یگ آدم ره د جماعتِ مسیح مینخشم که چارده سال پیش تا آسمون سووم ای که د جسم برده شد یا برو از جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه. ^۳ و ما میدنم که امی آدم یا د جسم یا برو از جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه، ^۴ د بهشت برده شد و تورای ره شنید که گفته نموشه، تورای ره که بلده انسان اجازه نیبه که نقل کنه. ^۵ ما د بله امزی رقم آدم افتخار مونم، و له د بله خود خو، جز د بله ضعیفی های خو د دیگه چیز افتخار نمونم. ^۶ چون اگه بخایم افتخار کُنم، بلده مه لوذگی نیسته، چراکه حقیقت ره موکیم. لیکن ازی کار خودداری مونم، تا هیچ کس مره از چیزی که دز مه مینگره یا از مه میشنوه، باله تر فکر نکنه. ^۷ و بلده ازی که بخاطر امزو مُکاشفِه های فوق العاده مغرور نشنم، جسم مه گرفتار یگ میخک شد، یعنی گرفتار قاصد شیطو تا مره عذاب کنه و ما غرور پیدا نکنم. ^۸ سه دفعه از مولا د باره شی درخاست کدم که او ره از مه دور کنه، ^۹ مگم مولا دز مه گفت: "فیض مه بلده تو بس آسته، چون قدرت مه د ضعیفی تو کامل موشه." امزی خاطر قد خوشی کلو د بله ضعیفی های خو افتخار مونم تا قوت مسیح د وجود مه جای بگیره. ^{۱۰} پس ما د ضعیفی ها، رسوایی ها، سختیا، آزار-و-آذیت ها و مُشکلاتا بخاطر مسیح خوشحال آستم، چون وختیکه ضعیف آستم، امو غیت قوی آستم.

تشویش پوئس د باره ایماندارای قرنشس

۱۱ ما لوذه جور شدیم! شمو مره مجبور کدید که امی رقم شنم! د حقیقت شمو باید مره تعریف-و-توصیف موکدید، چراکه ما از رسولای فوق العاده کده از هیچ نگاه کم نیسنم، اگرچه هیچ آستم. ^{۱۲} یقیناً، شمو نشانی های یگ رسول ره د مینکل خو دیدید وختیکه معجزه ها، چیزای عجیب و کارای پر قدرت قد صبر کامل د وسیله ازمه ظاهر شد. ^{۱۳} د کدم چیز شمو از دیگه جماعت های ایماندارا کده کم حساب شدید، بعبیر امزی که ما بار دوش شمو نشدم؟ بخاطر امزی بے انصافی مره ببخشید! ^{۱۴} اینه، دفعه سووم ما تیار آستم که د پیش شمو بییم؛ و بار دوش شمو نموشم، چراکه ما مال-و-دولت شمو ره نه، بلکه خودون شمو ره میخایم. چون بچکیچا نباید بلده آته-و-آبه خو پس انداز کنه، بلکه آته-و-آبه باید بلده بچکیچای خو پس انداز کنه. ^{۱۵} ما قد خوشی کلو مصرف مونم و بلده جان های شمو مصرف موشم. اگه ما شمو ره کلو دوست درم، آیا شمو باید مره کمتر دوست داشته بشید؟ ^{۱۶} ببلید که بگی، ما بار دوش شمو نبویم، و له د عین حال شمو موکید، ازی که ما چالاک بودم، شمو ره بازی دده د چنگ آوردیم. ^{۱۷} آیا د وسیله امزو کسای که د پیش شمو ری کدم، از شمو فایده کشی کدم؟ ^{۱۸} ما از تیشس خواهش کدم که د پیش از شمو

بیه و امو برار ره ام قد شی ریی کدم. آیا تیتس از شمو فایده‌کشی کد؟ آیا مو د هدايت یگ روح رفتار نکدی و یگ راه-و-روش ره پیش نگرفتی؟

^{۱۹} آیا تا آلی ره فکر موکدید که مو د برابر شمو از خود دفاع مونی؟ نه، مو د وسیله مسیح د حضور خدا توره موگی. ای عزیزا، هر چیزی که مو انجام میدی، بخاطر آباد کردن شمو آسته. ^{۲۰} چون ترس موخورم که وختی د اونجی بییم، شمو ره رقمی بنگرم که نمیخایم و شمو ام مره امو رقم بنگرید که نمیخواهید. ما میترسم که د اونجی جنگ-و-جنگال، حسادت، خشم-و-قار، خودخاهی، تهمت، غیبت، غرور و بی نظمی بشه. ^{۲۱} ما میترسم که وختی دوباره بییم، خدای مه مره د پیش شمو فروتن کنه و ما بلده عذر کسای که د گذشته گناه کده، و له از ناپاکی، زناکاری و فسق-و-فسادی که مرتکب شده، توبه نکده، ماتم بگیرم.

۱۳ ای دفعه سوم آسته که د پیش شمو مییم. نوشته شده که: "هر قضیه باید د وسیله شاهدی دو یا سه شاهد ثابت شه." ^۲ ما پیش ازی وختیکه دفعه دوم قد شمو بودم، گفتم و آلی ام که از شمو دور آستم پیش از پیش موگم که اگه دوباره بییم د برابر کسای که د گذشته گناه کده و د برابر تمام کسای دیگه که گناه مونه گذشت نموکم، ^۳ چون شمو ثبوت میخاهید که مسیح د وسیله ازمه توره موگیه. او د رابطه خو قد شمو ضعیف نیسته، بلکه د وجود شمو قدرتمند آسته. ^۴ چون اگرچه او د ضعیفی د صلیب میخکوب شد، و له قد قدرت خدا زندگی مونه. امی رقم مو ام قد ازو ضعیف آستی، مگم د وسیله قدرت خدا قد ازو زندگی مونی تا دز شمو خدمت کنی.

^۵ خود ره آزمایش کنید تا بنگرید که د ایمان آستید یا نه. آرے، خود ره امتحان کنید. آیا شمو نمیدنید که عیسی مسیح دز شمو آسته؟ سوای که د امتحان ناکام منده بشید! ^۶ امیدوار آستم شمو پی ببرید که مو د امتحان ناکام نمدی. ^۷ و مو د پیش خدا دعا مونی که شمو هیچ کار بد ره انجام ندید؛ نه بلده ازی که مو آدمای تایید شده معلوم شنی، بلکه بلده ازی که شمو کار درست ره انجام بدید، حتی اگه مو د نظر مردم تایید نشده معلوم شنی. ^۸ چون مو نمیتنی که هیچ چیز ره د ضد حقیقت انجام بدی، بلکه فقط بلده حقیقت انجام میدی. ^۹ چون وختیکه مو ضعیف آستی و شمو قوی آستید، مو خوشی موکنی. دعای مو امی آسته که شمو د پختگی برسید. ^{۱۰} امزی خاطر ای چیزا ره د حالیکه از شمو دور آستم نوشته مونم تا وختیکه پیش شمو مییم قد شمو د سختی رفتار نکم. چون قدرت-و-اختیاری ره که مولا دز مه دده، بلده آباد کدو آسته، نه بلده خراب کدو.

سلام های آخری

^{۱۱} دَ آخِر، اَی پَرارو، خَوش بَشید؛ دَ پُختگی پَرسید؛ دِلگرم بَشید، یگ فِکر بَشید و دَ صُلاح-و-صفا زِندگی کُنید و خُداي مَحَبَت و سلامتی قَد شُمو بَشه. ^{۱۲} یگدیگه خُو ره قَد رُوی ماخی مُقدَّسانه سلام بُگید. ^{۱۳} پگ مُقدَّسین دَز شُمو سلام مُوگیه. ^{۱۴} فِیضِ مَولا عِسیٰ مَسیح و مَحَبَتِ خُدا و رفاقتِ رُوحِ اَلقُدس نَصیبِ پگ شُمو شُنه. آمین.